

Arrest

nr. 47 938 van 9 september 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 augustus 2010.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat P. LYDAKIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees uit Provali (gemeente Kaçanik), Kosovo. U bezit de Kosovaarse nationaliteit. Voor de Kosovo-oorlog werkte uw vader in Kaçanik in een verffabriek waar ook Serviërs werkten. Hij was er chef over enkele arbeiders en werkte er tot het uitbreken van de Kosovo-oorlog. Tijdens de Kosovo-oorlog zocht uw familie een veilig onderkomen in Macedonië vanwaar jullie met behulp van een vluchtelingenorganisatie naar Australië werden overgebracht. Toen uw vader merkte dat in 2000 de situatie in Kosovo verbeterd was, keerden jullie terug naar Kosovo. Meteen na uw terugkeer begon u problemen te kennen met leden van het UCK (Kosovaars Bevrijdingsleger) die uw vader, ten gevolge van zijn voormalige job, verweten een spion te zijn.

Aanvankelijk beperkten uw problemen zich tot geslagen worden door enkele jongeren aan de bushalte toen u naar school ging. Er werd u verweten een spion in uw familie te hebben. U sprak de schooldirecteur hierover aan en hij maande de leerlingen aan u niet meer lastig te vallen. Door de aanhoudende problemen op school ging u sinds 2001 niet meer naar school. Wanneer u sindsdien op café ging, werd u niet bediend. U heeft verder geen concrete problemen gekend, tot 2007, toen uw vader u zei dat enkele mensen ermee bedreigd hadden u te zullen vermoorden en dat u beter het land kon verlaten. Uw vader kende ten gevolge van zijn voormalig beroep eveneens problemen. Hij werd spion genoemd en raakte betrokken in discussies waarbij soms werd gevochten. Uiteindelijk verliet u Kosovo in maart 2007 richting Macedonië. U werkte in Macedonië in de landbouw en ging af en toe naar Montenegro om er eveneens te werken. In oktober 2010 verliet u definitief Macedonië en Montenegro en trok u naar België, waar u op 12 oktober 2010 voor het eerst asiel vroeg. Op 18 januari 2010 stelde de Dienst Vreemdelingenzaken de afstand van uw asielaanvraag vast omdat u geen gevolg had gegeven aan uw oproeping tot gehoor. In het kader van uw tweede asielaanvraag verklaarde u te laat te zijn toegekomen op de Dienst Vreemdelingenzaken waardoor u niet meer binnen werd gelaten. Op 25 mei 2010 vergiste u zich van trein en kwam u terecht in Duitsland waar u de dag nadien door de Duitse autoriteiten werd gevat. U werd twee maanden opgesloten en vervolgens naar België teruggeleid. Op 23 juli 2010 diende u een tweede asielaanvraag in. U bent in het bezit van uw identiteitskaart van UNMIK (tijdelijke administratie van de VN in Kosovo) en een fax-kopie van het werkcontract van uw vader d.d. 1 mei 1996.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U heeft immers onvoldoende feiten of elementen aangehaald waaruit een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou kunnen blijken.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u alvorens u naar België trok in oktober 2009 om er asiel te vragen sinds maart 2007 probleemloos in Macedonië en Montenegro woonde en werkte (CGVS, p.6-7). U heeft in geen van beide landen geprobeerd om asiel te vragen of om op een andere manier er uw verblijf te regulariseren (CGVS, p.6). Er was geen concrete aanleiding voor uw vertrek uit beide landen in oktober 2009. U meende enkel er niet veilig te zijn en u had Macedonië en Montenegro niet eerder verlaten omdat u geen smokkelaar kende (CGVS, p.7). Het feit dat u van maart 2007 tot oktober 2009 gewacht heeft om ergens asiel te vragen is echter moeilijk in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en noopt ertoe de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen problemen te relativeren.

Uw geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door het feit dat u bijzonder vaag blijft in het beschrijven van de problemen die u en uw vader gekend hebben. Hoewel u sinds 2000 belaagd zou zijn, kan u niet zeggen met wie u concreet problemen hebt, noch met hoeveel ze zijn (CGVS, p.12). U stelt dat uw vader uw belagers misschien kent, maar u kent hen niet (CGVS, p.12). U heeft uw vader hieromtrent ook geen details gevraagd (CGVS, p.12). U kon evenmin zeggen wie ermee bedreigd heeft u te doden. U bent ook niet op de hoogte van de concrete context waarin de bedreiging werd geuit, waar of hoe die werd geuit (CGVS, p.16-17). Niettegenstaande uw vader u naar aanleiding van deze bedreiging aanraadde het land te verlaten, liet u na uw vader meer informatie te vragen over wie, waar en hoe deze bedreigingen werden geuit (CGVS, p.17). De problemen die uw vader zou gekend hebben, kon u ook niet verder concretiseren. U stelde enkel dat hij soms in discussies verwikkeld raakte waarbij gevochten werd (CGVS, p.19). U kon wederom niet zeggen met wie hij deze aanvaringen had, waar, wanneer of hoe vaak deze plaatsvonden (CGVS, p.19-20). Tot slot weet u niet of uw vader terecht een spion werd genoemd of niet. U heeft het hem ook niet gevraagd (CGVS, p.18). Uw algemene geloofwaardigheid komt gezien bovenstaande vaststellingen op de helling te staan.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met enkele onbekenden van het UCK geen of onafdoende beroep kon – of bij een eventuele herhaling van uw problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. U, noch iemand anders van uw familie heeft uw problemen ooit gemeld bij de autoriteiten (CGVS, p.20). Uw verklaring geen aangifte gedaan te hebben uit schrik de problemen enkel erger te maken (CGVS, p.20), is onafdoende. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen de belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte

worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Er kan dan ook geenszins zondermeer besloten worden tot een gebrek aan of onwil tot bescherming van de aanwezige autoriteiten. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, waarvan een kopie als bijlage aan het administratieve dossier werd toegevoegd, dat de Kosovaarse politie (KP – Policia e Kosovës) wel degelijk voor bescherming kan en wil zorgen voor diegenen die problemen hebben/vrezen en dat er voldoende wettelijke procedures zijn voor de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die ondermeer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP (Kosovo Police) beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Over het algemeen voert de KP haar taken op een professionele en competente manier uit. Voorts werd in februari 2008 gestart met de ontplooiing van de European Union Rule of Law Mission in Kosovo (EULEX). Op 9 december 2008 werd deze missie daadwerkelijk operationeel. Deze missie heeft als doel de Kosovaarse autoriteiten bij te staan bij de verdere uitbouw van een goed functionerend politie- en justitieapparaat. De KP wordt actueel door de EULEX Police Component ondersteund om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is EULEX van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie is geworden. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat de in Kosovo aanwezige nationale en internationale veiligheidsinstanties zowel bereid als in staat zijn om etnische Albanezen die worden beschuldigd van collaboratie met de Serviërs te beschermen. Hierbij dient overigens nog opgemerkt te worden dat u, noch uw vader ooit problemen hebben gekend met de politie of enige andere autoriteit in Kosovo (CGVS, p.21). Derhalve heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u zich in geval van (hernieuwde) problemen met uw belagers niet zou kunnen wenden tot de in Kosovo aanwezige plaatselijke of internationale autoriteiten voor het verkrijgen van afdoende bescherming.

Uw identiteitskaart en het werkcontract van uw vader zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit en de voormalige professionele activiteiten van uw vader op zich staan immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Daar waar verzoeker “aandringt op het feit dat de gebruikte taal het Frans zal zijn”, blijkt uit het administratief dossier dat met toepassing van artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) het Nederlands als taal van de procedure werd bepaald. Op het verzoek kan dienvolgens niet worden ingegaan.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. In hoofddorde voert verzoeker in een enig middel de schending aan van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève en van de artikelen 48/3, 51/7 en 52 van de vreemdelingenwet.

Hij wijst er vooreerst op dat het gegeven dat hij 2,5 jaar leefde tussen Macedonië en Montenegro zonder problemen met het UCK niet betekent dat hij geen actuele vrees zou hebben. Gedurende deze periode leefde hij verborgen omdat hij meende dat hij nog altijd bedreigd was. Hij volhardt dat een reëel risico voorhanden is in geval van terugkeer naar Kosovo.

Verzoeker stelt voorts dat hij geen bescherming had gevraagd bij de nationale overheid en evenmin bij de internationale autoriteiten daar hij oordeelt dat deze hem in geen geval voldoende hulp konden bieden, aangezien het merendeel van de Kosovaarse politieagenten oud-leden van het UCK zijn. Hetzelfde geldt voor het administratief personeel van EULEX dat Albaneessprekend is en eveneens is samengesteld uit oud-leden van het UCK.

3.1.2. Opdat een middel ontvankelijk zou zijn, volstaat het niet allerlei geschonden rechtsregels op te geven, maar moet genoegzaam worden toegelicht hoe de bestreden beslissing deze rechtsregels heeft

miskend. Verzoeker verduidelijkt niet op welke wijze de artikelen 51/7 en 52 van de vreemdelingenwet geschonden zouden zijn. Dit onderdeel van het middel is niet ontvankelijk.

3.1.3. Verzoeker verliet zijn land van herkomst reeds in maart 2007, verbleef langdurig en probleemloos in Macedonië en Montenegro en heeft nagelaten internationale bescherming te zoeken tot bij zijn eerste asielaanvraag op 12 oktober 2009 in België. Terecht werpt verweerder op dat het feit dat verzoeker van maart 2007 tot oktober 2009 gewacht heeft om ergens asiel aan te vragen een indicatie is dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte, dat verzoekers houding als dusdanig de ernst van de door hem geschetste vervolging relateert en dat verzoekers bewering verborgen geleefd te hebben een poging tot het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen betreft en aldus geen steun vindt in het administratief dossier.

Voorts zijn verzoekers beschrijvingen van zijn problemen bijzonder vaag en behept met onwetendheden. In de bestreden beslissing wordt ter zake als volgt gemotiveerd: *“Hoewel u sinds 2000 belaagd zou zijn, kan u niet zeggen met wie u concreet problemen hebt, noch met hoeveel ze zijn (CGVS, p.12). U stelt dat uw vader uw belagers misschien kent, maar u kent hen niet (CGVS, p.12). U heeft uw vader hieromtrent ook geen details gevraagd (CGVS, p.12). U kon evenmin zeggen wie ermee bedreigd heeft u te doden. U bent ook niet op de hoogte van de concrete context waarin de bedreiging werd geuit, waar of hoe die werd geuit (CGVS, p.16-17). Niettegenstaande uw vader u naar aanleiding van deze bedreiging aanraadde het land te verlaten, liet u na uw vader meer informatie te vragen over wie, waar en hoe deze bedreigingen werden geuit (CGVS, p.17). De problemen die uw vader zou gekend hebben, kon u ook niet verder concretiseren. U stelde enkel dat hij soms in discussies verwickeld raakte waarbij gevochten werd (CGVS, p.19). U kon wederom niet zeggen met wie hij deze aanvaringen had, waar, wanneer of hoe vaak deze plaatsvonden (CGVS, p.19-20). Tot slot weet u niet of uw vader terecht een spion werd genoemd of niet. U heeft het hem ook niet gevraagd (CGVS, p.18).”* Verzoeker onderneemt geen enkele poging om deze vaststellingen omtrent wezenlijke onwetendheden te weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor te geven.

Gelet op het voorgaande moet worden besloten dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is.

Bovendien maakt verzoeker niet aannemelijk geen beroep te kunnen doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten, terwijl internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Zijn verklaring dat de in Kosovo aanwezige autoriteiten hem in geen geval voldoende hulp konden bieden, is een loutere bewering, welke niet in het minst wordt gestaafd of aannemelijk gemaakt, daar waar ter zake in de bestreden beslissing wordt gesteund op betrouwbare zich in het administratief dossier bevindende informatie (stuk 10).

3.2.1. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij voert de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij stelt te voldoen aan de wettelijke voorwaarden en verwijst dienaangaande naar zijn asielrelaas.

3.2.2. In zoverre verzoeker zijn vraag voor subsidiaire bescherming op zijn asielrelaas steunt, dient vastgesteld te worden dat hij, omwille van de ongeloofwaardigheid van dit relaas, ook niet aannemelijk maakt dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

Bovendien is geen gegeven voorhanden dat in Kosovo een situatie van willekeurig geweld ten gevolge van een internationaal of binnenlands conflict heerst, zodat evenmin toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

3.3. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen september tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER